

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad
Exequias Quas ... Viro Dn. Johanni Scharffenbergio, Civi huius urbis primario,
Marito suo Charissimo Vidua moestissima parat, Cives suos ... vocat**

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77743203X>

Druck Freier Zugang

R h a n e, H.,
in
Joh. Scharffenberg.

Rost. 1638.

48.

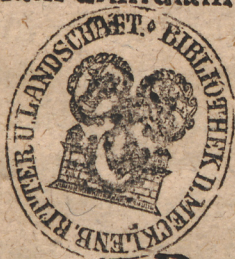
73.
424
RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profess. P.
AD EXEQUIAS

Quas
Spectatissimo & Humanissimo Viro
DN. JOHANNI
SCHARFFENBERGIO,

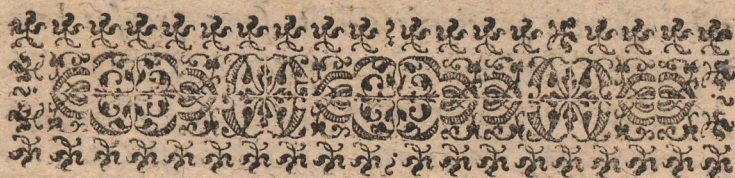
Civi hujus urbis primario, Marito
suo charissimo,

Vidua mœstissima parat.

Cives suos in ædem D. Mariæ ad ho-
ram dimidiam secundam, serio & diligen-
ter vocat.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typ.
M DC XXXIIX,

Nondum vero satiata est sanguine ac familia SC HARTFENBERGIVM clarissima, nōdum cepit factidium atrocissima mors, sed in furoris sui continentissima rapit stermitq̃, quicquid proximum in ista domo, quicquid praeipuum atq̃ ad tuendam magni parentis nomen & decoratum est. Quantum sevitiae incalescat deinceps, & qua immanitate per hanc urbem grassetur, non tam proletariis funeribus, quam gentilitiis manifestum est. Ordinem enim seriemq̃ facere istud exitium meditatur, incipitq̃ familias seclari, & non tam domorum vicinia quam sanguinis delectari. Id consilium non ita pridem in mediocribus observavimus, cum ad duodecim unius propaginis capita inter paucas admodum septimanas transitum fuerat. Et nova quidem, genera subinde quarit ac sollicitat, initiis sese ad graviora tela parans. In iis autem, quibus non-

426
nihil assuevit, præcipuis scilicet, sævo prorsus lata
negotio est. Nobilissimorum quidem exulū profu-
gio delectata primum, ut minimum sese aufugisse
jam credant; raptā autem deinde in susceptores,
Et per urbem, veluti aliqua decimatione, pænalis,
ordines cunctos afflixit. In quibus ne facile cuiquā
parcat, ex insperato carpit omnia. Transiliendo in
familias, excepto ætatis ac patritiorum flore, post
quam brevis ratio subducitur, eam vastitatem
fecit, quæ magno cum Reipublicæ malo conjuncta
est. Firmi quique robusti viri, in tutelam pa-
triæ nati petuntur maxime. Nervus ille civita-
tis laxatur Et mollescit, ut adversus vim atque in-
jurias parum deinceps virium opposituri simus.
Vallum, muri, turres, & quicquid munimenti est,
alienum militem timere suos desiderare incipiunt.
A quibus si iste strepitus, ista lascivia, ista impia
sæpe ferocitas procul abest, non abest connata fides,
non amor patriæ, non suorum tutela. Quibus
rebus existimo tantum imperari cuique virtutis,
quantum pro sociis ostendit olim Saguntina fa-
mes. Patritiorum autem sicuti nativa dignitas
est, ita postquam coaluerint cum novis civibus,
aut æqualibus suis accreverint tanto arctius coha-
rent glutinantque civitatis robur. Patria sese,
quæ commune strictumque vinculum est, per pri-
mam

mam vita consuetudinem, amicitia deinde ac pa-
 ritate neccentes, in extremum vita halitum, & 427
 ad quas vis tum suas tam Reipublica aduersita-
 tes aut ferendas ex aquo aut propellendas. Hic
 est murus iste, quem Lycurgus volebat, cum mœ-
 nibus Spartam cingere legislator vetaret. Siqui-
 dem mutuo civium nexu patriaq, consuetudine
 communis muniri rectius putabat urbes, virtutiq,
 potius fidendum esse & viris civium, quam præ-
 sidiis quibusdam ac mercedibus, aut lateribus atq,
 fossis. Maximum sui præsidium ipsam futuram
 ratus quamq, patriam, ibiq, muros fore, ubi muri
 non essent. Hoc ergo est, cuius causa dolemus
 tot firmos bonosq, ciues, tot robusta corpora, tot
 fortes atq, invictos animos, quodq, in SC HARE-
 FENBERGIORUM patritia ac Consulari fa-
 milia hoc magis lugere debemus, quia iterum atq,
 iterum lugemus. Quamdiu est, cum efferremus
 ad plures spectatissimum Virum Dn BERN-
 HARDUM? Et quam despectum illud ac
 leve vulnus morti visum est, cui per alterum fra-
 trem similis luculentissima plaga addenda fuit.
 JOHANNEM, inter familia fulcra, minimo
 natu, Doctissimum spectatissimumq, & stata Vi-
 rum etatis, prout paullo post atq, ad terram
 dari necesse erat. Ne scilicet una calamitate

428
infestaretur Vir Magnificus & Consultissimus
Dn. NICOLAUS, J. V. D. patria sua, quod
inprimis gloriosum est, charissimus, gravitate an-
tem animiq; praesentia spectatus Consul. Qui
quidem, Atlas generis sui, impeti primo cepit,
cum alteram animae suae partem amitteret, conju-
gem florentissimam. Repetitus autem in tot
conflictus; excepit haecenus fortiterq; sustinet ma-
la sua, istasq; petitiones familiae suae accedes. Sen-
tit a. debilitari se maxime, dum nec veterum ob-
livione refocillari, nec resumendi Spiritus copiam
ad nova toleranda impetrare potest. Ita cir-
cumstat obsidetq; undiq; domum suam fortuna,
& quoquò se vertit, timere habet. Prohibeat
tamen coeleste Numen, ut ultra quicquam pati de-
beat. Nihil enim tam infestum personae fuerit,
quod in Rempubl. simul non expetat. Et credo sa-
tis immissum calamitatis esse, ut tentari amplius
istam Viri patientiam atq; pietatem non oporteat.
Qui sat graviter portat crucem Salvatoris sui, cu-
jus signum in baptismo accepit; & ab hoc argu-
mento, divini illius paterniq; affectus certior plus
quam prolixè factus est. Ipso hoc Fratris recenti
in funere, quantum rursus affligatur, vix credibi-
le est. Erat enim JOHANNES ille ab ultima
pueritia sibi praecipue cordi, quia & amœnior in-
doles

427
doles, & quod fratum minimus erat, propensiora
omnia faciebant. Sales in eo jam tum, cum fu-
tura de se promitteret, & non inconditi, & sponte
nati. Excitata autem ingenii vis ac præsens ani-
mus. Quapropter a parentibus quoque impense
ac tenerrimè diligi, iisque ad moveri studiis, quæ
non morosam torvamque frontem sed exporrectam
desiderant. Literarum enim cultus non in quam-
cunque indolem cadit, sed futuris moribus sese quã-
primum approbat, eosque & amat & promovet.
Ergo noster ab ineunte pueritia Musarum initia-
ri sacris ac postea in Academiis dimitti. Qua-
rum Lipsiam adiit omnium primam. Quo loco
annum in literis faciens, ad fortissimos Belgas
deflexit, istaque civitate peragrata, tandem Lug-
duni celeberrima totius Europæ Academia substi-
tit. Et quia tam prope esset, Britanniam lustrare
cepit, postea, curriculi istius finem, patriam appe-
tere. Fuit autem illa domum reditio statim con-
jugio benigna, quod inivit cum pudicissima femina
ANNA MASEN, civis quondam primarij,
PETRI WELLEN, relicta vidua. Quacum-
filiolam suscepit AGNETAM, adhuc superstitem.
Viduus deinde factus, post trienniū delegite in cõ-
jugium honestissimam femina ANNAM SAS-
SIAM, spectatissimo Viro Dn. BALTHASA-
RI

430
RI Sahnen/Primario apud nos Civi quondam
nuptam, cumq; ista conjunctissime per ipsos mo-
vem annos, quod supererat vita, transmisi. Do-
nec tandem XII. hujus mensis, communi malo cor-
reptus animam suam Christo Servatori fideliter
comisit. Quid opus est parentes, Majoresq; citare,
quas tota urbe novimus, & jam ante in fratris
funere laudavimus? An Parentem BERN-
HARDUM COS. an MARGARETHAM
BESELINS matrem, an Avos Aviasq; ignora-
re possumus? An Soror URSULA, istius CL.
THOMÆ LINDEMANNI, J. U. D. uxor
ignota cuiquam est, quæ per mariti capitale inge-
nium, & cui agrius non fit, quam quod ipsi invi-
detur novissime & per filios clarissimos, recens
est? Ista omnes scitis. Agite Cives Academia,
ornate exequias comitatu vestro, familiaq; fune.

ste presentes aliquod afferte doloris re-
medium. B. V. P. P. 15. Julij

A. C. 1638.

mam vita consuetudinem, amicit
ritate neccentes, in extremum vit
ad quas vis tum suas tam Reipubl
tes aut ferendas ex aquo aut prope
est murus iste, quem Lycurgus vol
nibus Spartam cingere legislator
dem mutuo civium nexu patria q
communis muniri rectius putabat
potius fidendum esse & viris civi
sidiis quibusdam ac mercedibus, a
fossis. Maximum sui praesidium
ratus quamq; patriam, ibiq; mure
non essent. Hoc ergo est, cujus
tot firmos bonosq; cives, tot robust
fortes atq; invictos animos, quodq;
FENBERGIORUM patritia a
milia hoc magis lugere debemus, q
iterum lugemus. Quamdiu est,
ad plures spectatissimum Virum
HARDUM? Et quam desp
leve vulnus morti visum est, cui p
trem similis luculentissima plaga
JOHANNEM, inter familie
natu, Doctissimum spectatissimu
rum atatis, prout paullo post atq;
dari necesse erat. Ne scilicet un
Oo

